

Viðmerkingar til tónleikasíðurnar? Hugskot til tónleikatíðindi?
Skríva til sunneva@sosialurin.fo

Lagt til rættis:
Sunneva H. Eysturstein
sunneva@sosialurin.fo

Húsin er sniðgívin av Phoebeus Moreleón frá www.chango.dk/"chango.dk. Ditte M. Joensen hevur tikið myndirnar

Vitja Jensinu á myspace og hoyr
tvey lög av fløguni umframt lagið til
sendingina Ding Dang Pappsang:
myspace.com/jensinaolsen

uppá hendan mátan, tí tað gevur eina heilt serliga nærveru í tað, sum tú skapar.

- Eg byrjaði við sjálv at standa fyri framleiðsluni av fløguni, men so við og við var eg við at blíva svøk av at lurta eftir henni aftur og aftur. Finnur Hansen tók yvir og produseraði hana lidna. Hetta var gott fyri hana, tí hann kom inn púra objektivur og gav sítt til at gera tað betri.

At skapa tónlist

- Eg haldi, at man er noyddur til at vera eitt sindur service sinnaður, tá man ger tónleik. Um ein tekstur til dømis er forferdiliga tungur, er tað ikki altíð gott at seta hann inn í eitt líka forferdiliga tungt lag. Eg havi sjálv flutt

mínar tekstir nógv aftur og fram fyri at finna útav, hvørjum hami teir rigga best í. List skal nevniliga serverast ordiligt. Tað er týðningarmikið, at tað er so gott, at áhoyrarin fólir tað sum um, at hann bara skal taka ímóti. Og dámar honum tað, ið hann sær og hoyrir, so fært tú tað nógvar ferðir aftur. Tann orkan, ið verður skapt úti í salinum, kemur aftur til tín, og tú kanst brúka hana til at taka upplivingina enn hægri.

- Eg vil eisini gjarna, at teksturin skal vera so lítið fokuseraður á meg sjálva sum gjørligt, soleiðis at onnur kunnu identifisera seg við hann. Eg royni til dømis at taka hann úr fyrsta persóni og lata vera við at lýsa heilt detaljeraðar hendingar. Tí hví

skulu onnur vita, akkurát hvat eg geri og hví? Tað er nokk at lýsa stemningin, hugsanina ella kensluna. Áhoyrarin er komin bara fyri at lurta eftir tær. Fyri at sita stillur og lurta eftir, meðan tú situr stillur og framførir. Tað er ótrúliga eyðmýkjandi. At onnur sita still, bara tí at tú spælir.

- Eg haldi, at tað er torført at lesa mínar egnu tekstir. Eg havi jú skrivað teir sjálv og kann ongantíð taka frástøðu frá teimum. Eg havi enn ikki lurtað fløguna ordiliga ígjøgnum, síðani hon kom út, tí eg føli, at eg má biða eitt sindur, áðrenn eg fái lurtað ordiliga aftur. Tað var faktiskt ikki fyrr enn nú ein dagin, at eg setti meg at lurta eftir barnafløguni, sum eg gav út í 1999, og

tað eru næstan 10 ár síðani. So tað tekur tíð.

- Tað er eisini týðningarmikið at hava varietet í og at tora at lata onnur fólk hava ávirkan. At brúka tað, sum onnur gera, sjálvt um tær kanska ikki dámar tað, fyrstu ferð tú hoyrir tað.

Tað, tú vilt, tá tú vilt

- Gerandisdagurin er so ræðuliga nógv øðrvísi nú og í mun til, tá eg var tannáringur. Tá var eg altíð stressað um, hvat eg skuldi velja at takast við. Nú er nógv róligari, tí eg geri bara alt tað, sum eg vil. Eg fann útav einaferð, at eg væl kundi tað. Tað er í grundini nokso mannfólkaligt at hugsa, at man bara kann fáast við eitt ting her í lívinum.

- Beint nú havi eg nógvar verkætlanir í huganum. Eg vil ógvuliga gjarna í gongd við myndlistina aftur, sum hevur verið alt ov undirprioriterað í seinastuni, tí eg havi ikki havt yvirskot. Men eg veit ongantíð, akkurát hvat eg fari at gera í framtíðini. Eg geri tey tingini, sum eg geri, og so taki eg tað næsta, sum tað kemur. Eg haldi nevniliga ikki, at man nakrantíð kann vera ordiliga sikkur í, hvat man vil, og tí er tað ómøguligt bara at velja eitt burtúr. Tí geri eg tað, sum eg havi hug til, tá eg havi hug til tað. Hetta er sovorit, sum 8-16 fólk blíva totalt stressað av.